

то вода та се стопли много, тогава наченва да ври и да возкипяваж или да клока.

Въ голѣма студъ става кораво тѣло или замръзва кое то се зове ледъ или замръзликъ, или поледица, ледъ а въ топло то пакъ става воденъ или вода. Врѣта та вода се испарява за това блатски тѣ и езерски тѣ воды сѣхнатъ презъ лѣто то, а вода та, коя то ври омалѣва.

Леки тѣ тѣла, като: дърва та, пера та и други такива пливатъ по водѣ тѣ, но тежки тѣ, като земя та и камакъ а, потъватъ.

Нѣкой си тѣла като киснатъ въ вода та, омѣкватъ и се разпуцатъ какво то дърво то и подобны тѣ или други такива.

Вѣтаръ а е подобно тѣло прозрачно и водно или текуще: Той влиза сѣкаде, дѣто да найде празно мѣсто, и взима сички тѣ тѣла, и послѣ и мене. Кога то вѣтрѣ а е взетъ въ други тѣ тѣла, и дѣйствиува, тогава става смѣшене. Кога то свободній а вѣтаръ се люее, тогава се чуіе гласъ. Азъ можіж сѣ гласны тѣ ми сѣсуды да разклатѣ вѣтра, и отъ това ставатъ гласове тѣ. Кога то расклатеній а вѣтрѣ удря въ корави или вдѣлбены тѣла, тогава се повръща гласъ а, и това се зове Екъ (отгласъ). Това се случва катто се провикна между двѣ високи планини, кои то да иматъ средомъ дълбочина голѣма.

Оганъ а е вещество текуще и весма тънко, зато нито го видиме сѣщо то. И се нахожда по сички тѣ тѣла, и чини въ тѣхъ различни преправенія, сирѣчь: распуца ги топли ги, освѣтѣява ги и ги расгрѣва или ги распая, и тогава ги види нѣкой си, че горіжтъ и пушжтъ. И ако пара та, коя то огнь а раздѣлж отъ распалены тѣ тѣла, и іж возведига катто дымъ, получи кораво тѣло, тамо се сбира, стѣжѣява се и става сажда. А часть та на распалены тѣ тѣла, колко то не се раздѣля на пара за да се разнесе по воздуха, става